293

Anul XII | On. Palatul Cultural Arad | No. 1498 | 4 PAGINI 2 LEI | Luni 9 August 1937

Ecou

Director: CONST. I. ŞTEFĂNESCU
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
Strada Vasile Goldiş No. 5.
Telefon 1678
ARAD

ABONAMENTE
Lei 500 pe an, 275 pe 6 luni. 150 pe 3 luni. Pentru bănci, cafenele, industrii toate instituţiile particulare şi administraţiile publice lei 1500 anual.

ela o zi—la alta

auzele prăbuşirii avionului depe linia Praga-Cluj-Moscova

ISTRIŢA-NĂSĂUD 7. — Ieri, orele 1.35, avionul de pasa- Douglas, de 19 locuri, tip, L. K. 24 S. T.", cu două toare, al societăţii ruseşti rofiot, care face cursa Moscova- a, având la bord 6 persoane, care doi pasageri iar patru ipaj, s'a prăbuşit în flăcări pădurea Fundoaea, la depăr- de 2 km. de comuna Herina năsăud).

Persoanele aflate in avion au complet carbonizate, afară de valero Naximo Vicic, ataşat mercial pe lângă ambasada liană din Moscova care a să- - probabil inainte de prăbşire - din avion, fără paraşută, ând in pădure, la un km. de tare de comuna Galaţii Bistri- şi aproape la 3 km. de locul e s'a prăbuşit avionul. El a or găsit complet sdrobit.

Catastrofa s'a intâmplat in timp avionul se indrepta spre Cluj. Printre victime se află şi o fe- ie, ai cărei pantofi au fost gă- i in apropiere de locul unde intâmplat nenorocirea.

La faţa locului au sosit din strița şeful parchetului, jude- torul de instrucţie, comandantul ţiunii de jandarmi, şeful poliţiei, medici legişti, pompierii şi şeful ţiunii meteorologice din Bis- ţa. Imediat jandarmii au anunţat utorităţile din Cluj. Azi se vor ontinua cercetările, spre a stabili uzele accidentului. S'a stabilit că, cu puţin timp inainte de a se prăbuşi, aparatele de radio ale avionului se defectaseră.

După toate posibilităţile, accidentul se datoreşte exploziei unui motor in timpul mersului. Benzina revărsată a incendiat apoi intreg avionul, care s'a prăbuşit in flăcări şi a făcut imposibilă salvarea persoanelor aflate pe bord.

■

BISTRIŢA, 7. — In cursul dimineţii au continuat cercetările autorităţilor pe locul unde s'a produs catastrofa aviatică de ieri după amiază. Până la această oră incă nu s'a putut identifica victimele in afară de ataşatul comercial italian la Moscova, ale cărui acte nu au fost distruse de incendiu. Deasemeni nu s'a primit incă răspuns dela Praga, relativ la numărul şi identitatea avionului uriaş prăbuşit.

Cele şase cadavre, victime ale catastrofei, au fost ridicate azi dimineaţă şi transportate la Bistriţa. Ele vor fi indrumate apoi conform dispoziţiilor pe care le va transmite legaţia sovietică din Bucureşti.

Rămăşiţele avionului distrus nu vor fi clintite din locul accidentului, până la venirea comisiunii mixte ceho-sovietice, care urmează să examineze piesele rămase de pe urma incendiului şi să stabilească cauzele prăbuşirii.

Banditismele inspectorului special financiar dr. Ion N. Stan

Pentruce trebuie să se sesizeze Parchetele de Alba, Cluj, Bihor şi... Satu-Mare

Incă ceva... despre operaţiunile dela Alba şi despre „personalitatea" omului fatal — administratorul Traian Margan — cel care l-a îndrumat pe inspectorul special în „ofensiva" din jud. Alba

IV. — *Stăruim încă asupra celor săvârşite în jud. Alba, de către... „anchetatorii de evaziuni fiscale de sute de milioane de lei, din Ardeal". Doar, dela Alba-Iulia a pornit teroarea. Intâi acolo s'au sărit gardurile fabricilor în timp de noapte... cu îmbrânceli, răcnete şi ameninţări cu amenzi de sute de milioane şi chiar şi cu ani de ocnă... scotocindu se prin pivniţe, poduri şi closete, după registrele duble, (ca şi cum aceia cari le au avut erau proşti să le mai ţină la îndemâna inspectorului Stan şi a subalternilor cu cari descindea, dupăce a făcut tărăboiul dela Fuchs, din Alba-Iulia — de s'au sesizat până'n Sătmar cei interesaţi. Dăm un exemplu: Aflându-se că se ridică... şi corespondenţa particulară, intimă, la Sebeş Alba, cu o zi 'nainte de-a ajunge şi acolo răvala vandalică, era plin văzduhul de fumuri ce ieşeau mai pe fiecare horn şi de miros de hârtie... Atât de mare a fost groaza răspândită de teribilii anchetatori, încât, şi au ars oamenii şi scrisorile de dragoste... până şi simplii cetăţeni, cari nu exercită nici un comerţ).*

Drept efect al descinderilor din Alba — gândite hotărît să aibe repercusiuni în centrele în cari vor mai umbla inspectorul special Stan şi colaboratorii săi intimi, controlorii Ilie, Gal şi alţii, în executarea „ordinei de bătaie" — toţi cei călcaţi (scuze... cercetaţi) in urmă, erau pregătiţi. Au ştiut care li este datoria — „ce trebuie să facă"... Şi, deaceea la Cluj, Bihor şi'n Satu-Mare, tratativele dintre reprezentanţii firmelor şi oamenii de'ncredere ai teroriştilor n'au mai trenat ca la Alba... şi s'au plătit mai cu lant şperţurile de milioane de lei!

In ce constă vinovăţia inspectorului special dr. Ion N. Stan — tot în treburile dela Alba?

Dece să trecem repede peste actul I al tragediei? Că este o adevărată tragedie pentru prestigiul funcţionarilor superiori din Ministerul de finanţe! Un slujbaş cu grad echivalent de director; om bogat, cu milioane, în urma însurătorii; un titrat — dr. in ştiinţele economice —; element tânăr, din partea căruia era de aşteptat o altă morală — decât a celor „ruginiţi în rele"... să comită cele ce a făptuit?

Se mai poate vorbi de inocenţă feciorelnică la inspectorul special dr. Ion N. Stan — cu toată parada de onestitatea făcută anterior şi'n timpul faimoaselor descinderi din Ardeal — când pleacă la drum cu ad torul Traian Margan? Pentru un chef cu femei — alese de Margan (căci omul fatal, pentru a se pune bine cu cineva pe care vrea să-l exploateze apoi, se pretează la orice)... să te imprieteneşti cu o canalie intr'atâta, că-i vinzi şi automobilul (cui? subalternului!) şi mai eşti şi incântat că ai făcut o afacere bună?... (Dacă inspectorul Stan n'are memorie bună — păcat! De va fi nevoie îi vom dovedi, la timp, faţă de ce oameni şi a arătat satisfacţiunea că i-a vândut — lui Margan — maşina, pe 50.000 lei. Aşa că, desminţirea... şi chiar restituirea efectivă a automobilului — anunţată de Margan cunoscuţilor, la Alba Iulia, când a fost chemat la Cluj, la ancheta făcută de d. d. Simionescu, Procopiu şi Dumitrescu — nu mai contează, ci agrevează).

In năcazul tuturor acelora cari se mai îndoiesc de vinovăţia inspectorului special dr. Ion N. Stan, cât şi'n ciuda celor ce vor să-l salveze, îl vom acuza din toată convingerea de oameni cari ştim cum au decurs cercetările aprigului apărător al intereselor „Statului".

Când vrei cu suflet curat să-ţi serveşti instituţia (Statul!) nu pleci cu Margan la descinderi — al cărui trecut scandalos de tâlhăresc dela Lugoj, Timişoara şi de aiurea, trebuie să-l cunoşti când eşti organul său superior — şi mai cu seamă dupăce înlături pe alţi slujbaşi să participe la percheziţiuni şi cercetări, fără să ai motive intemeiate să-i suspectezi!

Să fie, oare, atât de naiv inspectorul special dr. Ion N. Stan, incât, a luat de bune tot ce i-a tocat Margan — şi mai cu osebire în privinţa averii (?) ce a posedat-o şi o posedă (!) dela părinţi şi depe urma răposatei sale soţii — în Jugoslavia şi'n România?...

Dece să nu l suspecteze c'o fi plăsnuit Traian Margan şi acte de proprietate — dacă o fi prezentat documentele de averea ce posedă? — cum ni se afirmă c'ar avea şi actul militar suspect? Anume: .. că'n timpul când a stat în nu ştim ce spital şi a fost scutit sau reformat de serviciul militar, părinţii săi ar fi locuit in judeţul Ilfov...

Const. I. Ştefănescu

(Continuare în pag. 4, col. 4-5)

BULETIN INTERN

— Se ştie că în judeţul Iaşi a ost găsită o vioară „Stradivarius", podul locuinţei unui sătean. Această vioară aparţinea unui student Nemţeanu, din Paşcani, care venind i o caute a aflat cu mare surprindere că preţiosul instrument dispăruse. Se crede că vioara a fost furată de un ţigan lăutar, care i cunoştea valoarea. Poliţia a intreprins cercetări pentru descoperirea hoţului.

— Ieri după amiază ajutorul de judecător Ion Vârfureanu, dela Judecătoria mixtă din Târgoviste, a tras cinci focuri de revolver asupra comerciantului Alexandru Plato, pe care l-a omorît pe loc. Vârfureanu fusese destituit acum câteva zile din postul de ajutor de judecător, în urma unei anchete cerută contra lui de Plato. Se afirmă că sub ameninţări Plato ar fi dat o poliţă de 200.000 lei lui Vârfureanu, pentru repararea onoarei familiei acestuia, întrucât Plato trăise cu sora lui Vârfureanu. Crima deci are la bază răsbunarea, Vârfureanu venind la Pucioasa hotărît să se răzbune pentru că şi pierduse cariera din cauza reclamaţiei lui Plato.

— D. Inculeţ, vice preşedintele Consiliului de miniştrii a plecat aseară la Iaşi, de unde se va ina poia în Capitală Luni dimineaţa.

NOTE ZILNICE

Cei opt mii de briganzi. La atâta se spune că se ridică numărul haimatloşilor şi paşaportarilor poposiţi in România, ca să câştige milioane, să sfideze elementul Românesc fără intrebuinţare şi să plece când vor ei, cu buzunarele umplute de bani româneşti. Adecă opt mii de venetici sug din bogăţiile imense ale ţării, cu o voluptate satanică şi niciodată indestulaţi cu cât câştigă. Dacă faci calcule pe hârtie, atingi cifre astronomice cu cât storc din avutul naţional, aceşti obrasnici şi blestemaţi impostori, o bună parte din ei de neam judaic.

Ai crede că in listele ce se publică cu „străinii obligaţi să părăsească ţara" se cuprind şi aceşti licheni. Din nenorocire nu este aşa. In liste sunt trecuţi aproape numai cei veniţi ca oaspeţi pe câteva luni, la rudenii, sau in călătorii de agrement. Şi când le expiră termenul de şedere în ţară — sunt puşi la gazetă. (Unii mai cer câte o prelungire de o lună sau câteva zile, care nu li-se acordă).

Noi vrem insă, ca in aceste liste să fie trecuţi paraziţii cari de ani de zile storc bani grei din ţară. De ăştia insă nu prea „indrăsneşte" să se lege nimeni.

La Arad, de exemplu, avem numeroase specimene haimatloşi, cari se imbogăţesc cum vezi cu ochii. Nimeni nu i calcă pe bătături. Şi ei îşi continuă opera nefastă, speculând după bunul lor plac.

Când e vorba să angajeze pe câte un român — imediat răspund că „n'au locuri vacante"... dar au neruşinarea provocatoare să incaseze milioane, intr'o ţară pentru care neam de neamul lor n'a sângerat cândva in tranşee.

La Arad, Timişoara, Cluj, Bucureşti şi in toate oraşele ţării — intr'adevăr „a umplut omida cornii" — cum glăsuia îndurerat marele cântăreţ al tragediei românismului, nemuritorul Mihail Eminescu.

De-ar trăi azi Mihail Eminescu ar răcni ca un leu infuriat in poeziile sale, in faţa valului de străinism ce cutropeşte tot mai ameninţător scumpa lui patrie.

Listele cu străinii obligaţi... să părăsească ţara — glume pentru cei naivi, cari îşi inchipue, de exemplu, că nu ştiu care bandit străin director de „fabrică" in România a fost asvârlit peste graniţe...

Nu i-se intâmplă aceasta nici unuia. Dimpotrivă, d. prof. Nicolae Iorga cere să se rezerve locuri in Palestina pentru românii cari nu mai au loc in România, din cauza briganzilor străini...

D. profesor Nicolae Iorga este, din nefericire, şi de data aceasta profet.

Totuşi — nu va fi chiar aşa. Ţara se mişcă doar!...

Ion Cucu

„ECOUL" LITERAR-ARTIST

Ingrijit de FLORICA CIURA-ŞTEF

SPOVEDANIA*)

— Bună zâua, bade Gavrile!

— Bună, măi Costache. Ce vânt te-aduce?

— M'o trimăs domnu şăl să poftești 'mneata pân'la post, că-l cercetează pe Ion.

— Care Ion, măi?

— Apui Ion, ficiorul d'mitale.

— Măi, lasă şaga şi grăiește pentruce mă chiamă.

— Fără şagă bade Gavrile! Il cercetează pe Ion; ci-că o furat un ceasornic dela jupân Iosub.

Gavril al lui Toader Plăeşu lăsă toporul din mână şi porni în urma jandarmului. Pe Ion, cel de al treilea copil al său, acum iarna când n'avea trebuință de dânsul, il dase in slujbă la jupân Iosub, care avea crâşmă şi dugheană lângă primărie. Şi mergând pe drum, mult se minuna Gavril de isprava lui ficior-su.

— Să mă facă dânsu de ruşinea satului? Să mă arate copchiii cu degetul? Las' că-i arăt eu lui...

La post era mare zarvă. Şeful il „cerceta" pe Ion, iar jupân Iosub, roşu la faţă, cu spume în colţurile gurii, se bătea cu pumnii în piept, repetând mereu aceiaşi frază:

— Uite hoţ aista, pungaş aista o furat ceasul meu! Aşă să am iu bini dacă n'am coutat două zăli. Iu am crezut că l-am pus undeva, da' nu l-am pus nicăiri... Hoţ aista l-o furat, aşă să trăiesc iu!

Cercetarea dură cam mult. Şeful il struni şi pe Gavril, să afle dacă nu i-a lăsat lui ceasul. Ba chiar ii făcu şi o percheziţie acasă, — străbătând satul urmaţi de un alai de gură-cască — unde cotrobăi peste tot locul. Toate strădaniile insă, au rămas fără rezultat.

Ion in acest timp se uita când la unul, când la altul, năucit de procedeele de anchetate, cu privirea unui om care merge din surpriză'n surpriză. Il văzu pe tat'su dând din mâini şi amenintându-l furios, dar din toată vorbăria lui nu putu inţelege decât ultimele cuvinte:

— Să-ţi iei lumea'n cap, hoţule! Să nu te mai prind la casa mé că ţi rup chicioarele. Te ai apucat de furat, hai? Aşa te-am învăţat eu? Să te duci unde o dus mutu lapă şi suidu roata.

Şi Ion, băietan de optspezece ani, cam lălău, scăpat din mâna jandarmilor cari nu-i putuseră găsi vina pe care nici n'o avea, plecă in lume...

***

După două zile de hoinăreală, chinuit de foame şi de oboseală, ajunse la un oraş.

Era pe inoptate. Vitrinele luminoase, acea mişcare a mulţimii, a oamenilor mereu grăbiţi, il făcea să se uite in toate părţile, minunându se la tot pasul, cu ochii mari deschişi şi cu guta căscată... Uitase de foame şi oboseală, uitase cine e, că e vagabond şi că n'are nici unde să mănânce, nici unde să doarmă. Şi faţă de atâtea surprize, faţă de atâta minunăţie şi de-atâta lume, se simţea mic şi stingher. Par'că se temea de acea lume sgomotoasă, de trecătorii imbrăcaţi în blănuri, de casele cu geamuri aşa de mari şi luminoase...

Umblă multă vreme in neştire, ferindu se din calea tuturor şi totuşi lovindu-se de toţi. Intr'un târziu văzu la un colţ de stradă o brutărie, in care doi lucrători, imbrăcaţi in alb, aşezau pâine pe rafturi şi pe tejghea.

Mirosul imprăştiat de pâinea caldă il readuse la realitate. Deabia atunci işi aminti că e flămând, că nu mâncase nimic de două zile. Deabia atunci simţi aceasta...

Gura i se acri, iar în ochi ii venira lacrimi. Stomacul incepu să l doară, tâmplele ii svâcneau şi în urechi avea un ţânăit. Simţea că ameţeşte şi că o să cadă jos. Mirosul de pâine stăruia, il chema la dânsa, il ademenea cu puterea unui odgon tras de sute de mâini, căreia cu toate sforţările nu i te poţi impotrivi. Şi picioarele il duseră intr'acolo... Aproape nu-şi mai dădea seama ce face. Ii venea să se repeadă, să inşfece o pâine şi să o ia la fugă. Şi această ideia odată con cepută, il aţâţa, il stăpânea, il chinuia, rozându-l cum işi roade un vierme întortochiata sa cale.

Un lucrător văzându-l pândind pâinea cu atâta lăcomie, incepu să râdă şi-l ghionti şi pe celălalt.

— Uită mă la hămesitul ăsta, par'că n'a mâncat de un an. Ce te zgâieşti aşa măi? Ce, n'ai mai văzut pâine? Cară-te mai iute de aici, să nu pun mâna pe un lemn.

Ion se depărtă câţiva paşi şi se opri iar. N'avea unde să meargă, unde să se grăbească. Tot ce putea privi se reducea la rafturile cu pâine; toate gândurile şi toate simţurile sale nu i vorbeau decât un singur cuvânt: „Pâine".

Fu intrerupt din visarea sa lihnită de doi domni orăşeni.

— Pe cine aştepţi tu, măi? Văd că de mult stai pe aici.

Ion se gândi că poate sunt trimişi de brutar să-l alunge şi vru să o ia la fugă.

— Stai mă, că nu te mânânc! Poate pot să te ajut cu ceva...

Văzând că se interesează de dânsul, căpătă puţin curaj şi le spuse necazul:

— Mi e foame... n'am mâncat nimic de două zile.

— Da' ce căuţi tu aici in oraş?

Era o intrebare pe care nu şi-o pusese. Ce căuta? Venise aici pentrucă aici nimerise, după cum tot aşa de bine ar fi putut sa nimerească în altă parte. Şi dacă se oprise aici, ce căuta?

Intr'un târziu le răspunse:

— Caut slujbă...

Cei doi şuşotiră intre dânşii puţin, apoi unul ii vorbi:

— Dacă vrei slujbă, hai cu noi.

Cotiră vre o două străzi mai întunecoase şi intrară intr'o crâşmă.

Inăuntru, prin fumul de tutun şi prin slabele raze de lumină ce se muncea o lampă cu gaz, atârnată de tavan, să le asvârle, el zări o tejghea plină cu sticle de toate culorile şi de toate mărimile, după care stătea un evreu pistruiet şi insinuant, cu un şorţ peticit dinainte, a cărui culoare şi formă iniţială ar fi fost greu de constatat la prima vedere. Pe lângă pereţi erau câteva mese, cari fuseseră odată vopsite cu roşu, dar cari acum erau inegrite de murdăţie; iar imprejurul lor, pe nişte bănci de aceiaşi culoare, câţiva consumatori se cinsteau, vorbind cu glas tare.

Se aşezară la o masă din fund şi unul dintre cei doi, punându şi coatele pe masă şi aplecându se inainte, il intrebă:

— Cum te chiamă, mă?

— Ion Plăeşu. — Spunându-şi numele iar incepu să se teamă de ei. Ce voiau dela dânsul de-i puneau atâtea intrebări?

Celălalt, insă, continuă, uitându-i-se drept in ochi:

— Mă Ion, uite ce treabă avem să-ţi dăm. Noi doi avem un prieten şi vrem să l speriem in noaptea asta. Da, ştii? Sperietură, un glumă... Mergem toţi trei la dânsul şi inainte de a intra ină untru ne punem nişte măşti pe faţă, ca să nu ne cunoască. Pe urmă tovarăşul meu descuie uşa şi intrăm intr'un antreţel. Tu iei cuţitul in mână, deschizi incet uşa dela odaia de culcare, te apropii de patul lui, ii pui o mână in piept, ridici cuţitul şi-i spui că dacă cumva strigă, il tai. Asta numai aşa, ca să-l sperii.

Noi, in vremea asta, ii furăm botinele şi hainele şi pe urmă fugim cu toţii. El o să creadă că au fost hoţii şi o să inceapă a striga. Da' noi om fi cine ştie unde... Şi mâine dimineaţă ii duc hainele şi botinele inapoi.

Şi după o pauză:

— Ei ce zici?... Primeşti? N'ai a te teme de nimic, doară nu facem decât o glumă. Pe urmă câini n'are, nevastă n'are... Are numai un băieţel, da-i mic; iar noi pentru treaba asta te mulţumim.

Ion se minună tare de gusturile orăşenilor şi se codea să facă o astfel de slujbă. Foamea insă il chinuia grozav. Şi auzind că unul din cei doi comandă ceva de mâncare, se gândi că ar fi bine intâi să mânânce şi apoi să vadă ce e de făcut.

După ce mâncară incepură să inchine. Şi Ion, pe măsură ce golea păharele, işi dădea seama că treaba ce avea de făcut era foarte uşoară şi foarte hazlie.

Pe la o bucată de noapte plecară... Străbătură străzi liniştite şi intunecoase până ce au ajuns in faţa unei case frumoase, cu cerdac şi grădiniţă.

Işi puseră măştile pe faţă, lui Ion ii dădură cuţitul, intovărăşit de o sumedenie de sfaturi, apoi unul incearcă să deschidă uşa.

Odată această piedică inlăturată, au pătruns intr'un antret nu tocmai mare. Uşa dela camera de culcare era in dreapta. Ion, bâjbâind cu mâinile, se indreptă spre dânsa, dar, stângaciu, se impiedecă de un scaun, care se răsturnă cu sgomot. In liniştea nopţii, sgomotul sună sinistru... Toţi rămaseră pe loc, incremenind in poziţia in care se aflau, ca şi cum erau prefăcuţi in stane de piatră de o vrăjitoare atotputernică. Işi auzeau bătăile inimilor, ce li se păreau că fac un sgomot surzitor, asemeni unor ciocane pe o nicovală...

Şi in momentul când căutau să-şi continue fapta, uşa camerii se deschise şi o făptură albă, inaltă, işi făcu apariţia, luminându-şi calea cu o lanternă, la lumina căreia ii văzu şi — fără să mai piardă timp, — dădu o puternică lovitură de pumn celui cu cuţitul.

Ceilalţi doi se repeziră la ea, urmând o luptă pe'nturneric; neauzindu-se decât lovituri ce sunau înăbuşit. Ion, clătinându-se, se sculă de jos şi cuprins deodată de o furie oarbă, pândi momentul prielnic şi dădu o lovitură de cuţit.

Un geamăt... un horcăit... şi apoi tăcere...

Simţind sângele cald pe mâini şi pe faţă, işi veni in fire şi dându-şi seama de fapta comisă, rămase ingrozit. Se repezi afară din casă şi o luă la fugă, gonind în noapte, in neştire, ca un scos din minţi, temându-se de el şi de omorul ce-l făcuse.

Zorile l-au apucat in marginea unei păduri. Se spălă de sânge la un isvor şi vru să pornească mai departe. Nu isbuti, insă... Corpul ii era amorţit, capul greu şi il durea de credea că o să se desfacă; se impleticeau.

Mai făcu câţiva paşi ticni şi căzu în nesimţire.

***

Fu găsit de nişte ciobani mergeau cu oile la ... fiindu-le milă de dânsul — după dorinţa baciului — cu ei.

Iar anii, trecură...

(Va urma)

Alexandru P...

*) Apărută în revista a elevilor clasei VII-a de „Grigore Ghica V. V." de hoi, No. 3, Martie 1932.

S'or îngrozi...*)

s'or îngrozi
'ntr'o zi
sălbaticii împăraţi ai ferului
de isprăvile cutropitoare-ale minerului...

foamea ce gîlgâe, roade şi latră,
acuma în el, —
cu ghiare de oţel
il va zgudui 'ntr'o zi
şi n'o mai rămânea, cît vezi pe-aci
piatră de piatră...

împăraţii cu pistrui şi fără de pistrui
ai fierului,
nu văd, din palatele în care se 'nchid.
cum creşte mereu, pe orişice zid,
pumnul uriaş, năprasnic, al minerului.

Iacob Hampu

în groapa rînjită de unde scot cărbunele
să dau de prînz şi de cină locomotivelor:
cu răsuflarea seacă,
cu fulgere în trupu-mi de flăcău,
m'opresc o leacă
şi-mi pare rău
că nu-s un uriaş din dinamită plămădit:
cu pumni de foc
să răsar năprasnic, la noroc,
pe neaşteptate,
prin bănci, prin palate,
prin cuiburi de jaf şi răsfăţ, —
pe trîntori toţi de gâturi să-i înhăţ,
cu pumnu-mi de fer,
crîncen socoteală să le cer,
io,
Iacob Hampu,
rob negriob,
miner
cu inima şi vorba verde
om care nu mai are, pe lume ce pierde...

Aron Cotruş

*) Din volumul „MINERUL"

Cursul

O istorie interesantă

Domnia Regelui Carol I — va fi istorisită de d-nii Mihail Polihroniade şi Alexandru Christian Tell, talentaţii şi cunoscuţii publicişti — savuraţi în revistele apărute în ultimii ani.

Primul volum a apărut, în editura „Vremea", şi cuprinde zece ani din domnia întâiului Rege al României.

Opera întreagă va apare în mai multe volume, cari vor fi un document privind evoluţia ... nostru de azi.

Recomandăm călduros ... noştiri să-şi procure acest ... tratat de istorie, asupra căruia ... reveni curând cu un foileton ... nunţit.

Cartea tinerilor scriitori ... bue să lipsească din biblioteca unui intelectual român.

Cum își informează cetitorii ziarele judeo-maghiare din Arad

Prațiile oficinelor judeo-maghiare „Friss Ujsag" și „Hirlap". — Cerem intervenția biroului cenzurii!

Poate treaba că nu numai în Europei căldurile au efecte [illegible] (după cum ne anunță [illegible] telegrame), căci și la Arad [illegible] de câteva zile cerul e innuo[illegible] (ploaă) căci avem câteva crea[illegible] și sufăr de insolație. Par'că [illegible]! Nu sunt suficiente aiu[illegible] unor trepăduși minoritari, [illegible] monitoarelor Budapestei, [illegible] timpurile mai răcoroase; dar [illegible] ai ales — și acest lucru îl [illegible] de mai mulți ani — o [illegible] cu toții. Par'că-s în pe[illegible] de incubație a rabiei. Și [illegible] zile călduroase încep jidov-maghiarii să devie mai tendențioși, să debiteze mai multe inepții în scârnavele lor maculaturi, continuând până intervine vre-o punere la punct destul de usturătoare, care să-i calmeze.

Cetitorii noștri își amintesc de comentariile făcute de noi asupra celor scrise de puturoșii dela „Hirlap" despre elevii români dela liceul „Moise Nicoară" din localitate, — când voiau să arate că cel mai bun elev al liceului ar fi un oarecare Erdös Pavel, defăimând totodată pe eminenții elevi români. Și ca să arătăm câtă dreptate au avut, e destul să amintim că mucosul genial a... rămas corigent. (Resul comentariului făceți-l d-voastre).

O nouă potlogărie

Javrele dela „Hirlap" n'au nici măcar toval. Au tăcut câtva timp, dar nu i-a mai răbdat firea și și-au dat iar un peteć. De astă dată în halucinația lor i-au antrenat și pe purații dela fițuica „Friss Ujsag", anunțând amândouă ziarele că la Arad a fost descoperită și arestată o bandă de traficanți de carne vie, după nenumerate peripeții și cu concursul unei brigăzi mobile din București.

Totu-i cea mai nerușinată minciună. Nici pomeneală de descoperiri, arestări și brigăzi mobile. Poliția locală dă cea mai formală desmințire.

Cum trebuiesc calificate atunci informațiunile date de „Hirlap" și „Friss Ujsag", dacă nu sminteli?

Cerem intervenția cenzurii!

La Arad știm că există un serviciu al cenzurii. Ba chiar *simțim*, din când în când, și tăiușul foarfecelor d-lor cenzori, deși atitudinea „Ecoul"-ui numai dăunătoare intereselor statului, nu este. Totuși..

Ei bine, ne adresăm acestui birou de cenzură, denunțându-i scandaloasa atitudine a celor bântuiți de halucinații dela „Hirlap" și „Friss Ujsag" și rugându-i să-i „onoreze" mai vigilent.

Cât despre cazul relatat acum, cerem acestui birou să sancționeze numitele ziare pentru știrile alarmante răspândite, ca să putem să simțim și noi efectele ceuzurii, — sub altă formă însă!..

Pavel Alexandrescu

Puneți filmele în cutia din ușa parfumeriei „ELITE" și Luni vor fi gata.

Palatul Fischer Eliz

Cinema „CORSO", Arad

Telefon 2065

La orele 11.30 matineu: Fantaiul d-nei Windermere

Dela orele 3 incontinuu

Lei 15 și 20

Program dublu!

Fantaiul d-nei Lady

Cu: Lil Dagover

Escapada

(Spioana din Petrograd)

Cu: Renate Müller

Parcul „CERCUL VÂNĂTORILOR", ARAD

Program senzațional, August

The 3 Ladies

trupă de girls

ANICUȚA NIȚULESCU

ETTA NICULITS

ELISABETHA CHRISTEA

The 4 „NERMEȘAN"

vocal-band

Dr. I. Glăvan

medic primar oculist al Spitalului Central din Oradea, reintorcându se din concediu, și-a reluat consultațiile pentru boale și operații de ochi, intre orele 11½–12½ și 3–5,

ORADEA,

Bdul Regele Ferdinand 12

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI ARAD

Nr. 22.355/1937

Publicațiune

Se aduce la cunoștința celor interesați, că Primăria Municipiului Arad,

în ziua de 27 August 1937, orele 11 a. m.

va ține în Biroul Serviciului economic, camera Nr. 59, licitațiune publică cu oferte închise și sigilate, pentru procurarea a 15 vagoane (150.000 kgr.) lemne de foc, cal. II-a esență fag, conf. caetului de sarcini, pe seama Intreprinderilor municipiului.

Licitațiunea se va ține în conformitate cu Art. 88-110 din Legea contabilității publice și potrivit normelor de licitație în vigoare.

Ofertanții cari vor participa la licitațiune vor depune odată cu oferta, în plic separat și o garanție provizorie de 5% din valoarea ofertei, în numerar sau efecte garantate de Stat; iar oferta se va putea face numai în baza caetului de sarcini, care se poate vedea în camera Nr. 59 a primăriei, în orele de serviciu.

Arad, la 6 August 1937.

Lemne de foc cu preț avantajos la depozit de AUFRICHT lemne lângă grădina orașului. — Membru la „Consum" și „Inlesnirea". Telefon 1059

D. N. Iorga doctor „honoris causa" al Facultății de drept din București

D. Antonescu, decanul Facultății de drept din București, a îndeplinit toate formalitățile în vederea proclamării d-lui N. Iorga doctor „honoris causa" al Facultății din București. Solemnitatea proclamării va avea loc cu prilejul inaugurării noului local al Facultății.

Comitetul bisericesc gr. ort. Sârbă din Arad

Concurs

Pentru repararea Bisericii Gr. Ort. Sârbe din Arad, precum și pentru repararea edificiului Situat în Piața Sfântu Sava Nr. 7—8 (Palatul sârbesc).

Ofertele se pot înainta pt. ambele lucrări, sau separat pt. Biserică și separat pt. Palatul Sârbesc, sau separat pt. lucrările de zidărie și separat pt. vopsit și zugrăvit.

Participanților, devizul și condițiunile de licitație le sunt la pispoziție, în zilele de 9—10—11 și 12 l. c. dela orele 17 până la 19 în biroul Comunității Bisericii Gr. Ort. Sârbe, din curtea bisericii. Ofertele se pot înainta până la data de 13/VIII a. c. orele 18.

Din ședința adunării generale a Comunității Bisericești Gr. Ort. Sârbe ținută în Arad, la 1 August 1337.

p. Președinte,
Uros Hovisci

Notar,
Dtru Butenici

60 ani de activitate muzicală și națională

Reuniunea de cântări „Arhimandrit Berinde" din comuna Seini județul Satu-Mare, în 5 Septembrie 1937 își serbează aniversarea a 60 ani de activitate nu numai pe teren cultural, dar și pe teren național, deoarece această reuniune a luat, în trecut, parte la toate manifestațiile culturale și naționale ce le-a aranjat bătrâna asociație „Astra" în acest județ de frontieră și prin împrejurimi.

Cum însă Direcțiunea Generală C. F. R. a binevoit a aproba, ca participanții la aceste serbări să poată călători cu o reducere de 75 la sută dus și înfors, sunt stăruitor invitate și cu drag așteptate, toate corurile din Transilvania, în care sens conducătorii acestor coruri cari vor participa sunt rugați să binevoiască a anunța, cel mai târziu până la 15 August a. c. trimițând totodată și următoarele date:

1. Felul corului (mixt, sau bărbătesc).

2. Numărul membrilor (Câte fete; câți bărbați?) Aceasta pentru înevărtitulre.

3. Fiecare cor va lua parte la concertul de după masă și va debuta cu 4 cântece, din care, două cântări religioase și două cântări populare indicând totodată și numele autorului cântărilor.

Se urmărește, cu acest prilej, să se pună bazele „Uniunii Generale a corurilor sătești din România".

Fiecare cor anunțat va fi trecut în programul general, asemenea și cântările cu cari voește a debuta la acest concert, care va fi o emulație de coruri.

INFORMAȚIUNI

Noul regulament al Facultății de litere din Cluj a apărut în Monitorul Oficial de Vineri, No. 179.

■

Incă este vie amintirea misterioasei drame petrecută pe bordul vaporului brazilian „Paul Soares", în urma căreia a fost arestat cetățeanul român Daviani. De pe bordul acestui vapor dispăruse medicul brazilian Pedro Peroni, care călătorise în aceiași cabina cu medicul român Daviani. Cu 24 ore mai târziu insă, disparuse și Daviani. Peste câteva zile, Daviani a fost arestat la frontiera franco-belgiană. Medicul Daviani, după câteva zile de interogatoriu. a recunoscut că era in cabina lui Peroni cu incă o doamnă. La un moment dat, Peroni s'a ridicat și ieșind pe punte s'a aruncat în Ocean. Motivul nu știe. Cercetările insă a'u stabilit că doctorul Daviani este un criminal ordinar. Doctorul Peroni nu este prima lui victimă. Sunt indicii că d-rul Daviani și-ar fi ucis mama, o prietenă romăncă, precum și iubitul acesteia. Siguranța statului român, informată de acestea, a trimis la Paris pe inspectorul Brădescu, pentru a cere extrădarea lui Daviani.

■

D. dr. ION RADU, medic primar, specialist în boli de nas, gât și urechi, întorcându se din concediu, și-a reluat consultațiunile în Arad, strada Tudor Vladimirescu No. 3.

Ce ascultăm la radio

Duminecă 8 August 1937:

RADIO-ROMÂNIA

RADIO-BUCUREȘTI

7.30: Gimnastică ritmică; Radio jurnal; Concert de dimineață (discuri). Sfaturi gospodărești și medicale. 9.55: ORA RELIGIOASĂ: I. — Clopote. — II. Serviciul religios transmis dela Sfânta Patriarhie. — III. — Predică.

13.00: Ora. Culturale. Sport. Cota Dunării. 13.10: Concert de prânz. 14.10: Radio jurnal: Ora. Mersul vremii. Burse. Știri interne și externe. 14.20: Muzică variată (discuri): Uvertură la „Bărbierul din Sevilla" de Rosini (orch. filarm. din Berlin); Gavotă," de Gluck-Brahms (quartetul Lener); Murmurul pădurii de Liszt vals No. 1 și Studiu în do major de Chopin (pian: Wilhelm Backhaus. 14.45: ORA VESELĂ: ION MANU. 15.00: Cunoștințe folositoare, de Dr. Popă Păun. 15.15: Muzică populară — Taraful Ioan Carabiță. 15.35: Alex. Lascarov Moldovanu: De vorbă cu sătenii. 15.55—16.25: Continuarea muzicii populaare. 19.00: 19.03: Concert de muzică variată și românească — Orchestra Victor Predescu, (canto; Liana Mihăilescu și Viorel Demetriad. 20.30: Conferință de Comandor aviator Andrei Popovici. 20.50: Concurs de voci frumoase (discuri) 21.35: Concert de seară — Orchestra de salon Radio, dirij. de Const. Nottara.

22.30: Radio jurnal.

22.40: Rezultatele sportive interne și externe, de Radu Vasilescu.

Senzația Aradului!

Grădina de vară a RESTAURANTULUI AUER

Mâncări și băuturi excelente. Atmosferă plăcută. — Muzică. — Dans. — Prețuri ieftine! Deschis până'n zori.

Grătar special!

La Oradea

folosiți hotelul și băile „Rimanoți"

Apă caldă și rece la orice oră, calorifer — tot confortul. Curățenie exemplară. Băi de aburi, cadă și bazin. Coafor, masaj și pedicură — Telefon 147. Autocar în gară la toate trenurile Prețuri exemplar de reduse.

In fine!

Casa Cercuală nu mai mută sanatorul de tuberculoşi în centrul Timişorii!...

TIMIŞOARA, 7. — In trei reportagii anterioare, am protestat, cu vehemenţa reclamată de împrejurări, împotriva intenţiunii criminale a Casei Cercuale din metropola Banatului, care ţinea morţiş să transforme arca oneros achiziţionată pe strada Carmen Sylva Nr. 6, din centrul Timişorii, în sanatoriu de tuberculoşi, mutându-l aci pe cel care funcţionează de mai mulţi ani de zile la periferia municipiului nostru.

Amploarea dată de noi protestelor populaţiunii disperate, care se adresase Ministerului Muncii şi celui al Sănătăţii Publice, secondată — din fericire — şi de energica intervenţie oficială a Primăriei Municipiului Timişoara, de astă dată la înălţime, şi-a atins scopul, oferindu-ni-se un nou prilej de a mai înregistra alt frumos succes, aşa de meritat de demna atitudine a „Ecoul-ui", totdeauna bine informat şi bineintenţionat în răsunătoarele i campanii, deschise numai şi numai în folosul binelui obştesc.

Sesizată, Casa Centrală a Asigurărilor Sociale, a trimis la Timişoara, pe d. inspector general dr. Călărăşeanu care, — după o amplă anchetă ce a durat două zile încheiate, — constatând temeinicia indiscutabilă a protestelor adresate, a pus concluzii, în raportul înaintat Centralei Caselor Cercuale, în sensul că, edificiul achiziţionat precum am relatat o la vreme, în coloanele ziarului nostru, nu poate fi, sub niciun motiv, transformat în sanatoriu de tuberculoşi.

Şi întrucât Casa Cercuală din Timişoara nu dispune de o magazie pentru materialele farmaceutice, necesare aci în cantităţi însemnate, datorită marelui număr de asiguraţi, d. inspector general dr. Călărăşeanu a sugerat celor în drept ideea de a se transforma arca din strada Carmen Sylva Nr. 6, în magazie de materiale.

Intrebat de reprezentaţii presei, d-sa a binevoit a declara că publicul din metropola Banatului nu mai are motive să se agite, dat fiind că, sanatorul de tuberculoşi nu va mai fi în 'niciun caz, instalat în centrul Timişorii.

Luând act, cu vie satisfacţie, despre luminatele concluzii ale d-lui inspector general dr. Călărăşeanu, ca şi de asigurările dsale, perfect liniştitoare pentru publicul din localitate, relevăm faptul că, concomitent cu cercetările intreprinse în legătură cu sanatorul de tuberculoşi, energicul anchetator a mai făcut şi o serie de constatări revelatoare asupra incendiului isbucnit astă vară la magazia de produse farmaceutice a Casei Cercuale din Timişoara, constatări ce vor forma obiectul reportajului ce va apare în numărul următor al ziarului nostru.

Horia I. Gheorghiţă

Va trebui să se termine cu societatea „Lloyd" din Timişoara

O acţiune la Tribunalul Timiş-Torontal şi o imprudenţă a ziarului jidănesc „Dimineaţa"

I

Nu ne ocupăm pentru prima dată de societatea „Lloyd" din Timişoara. In decursul zbuciumaţilor noştri ani de luptă românească la această frontieră abandonată de politicianii tuturor regiunilor în grija Domnului, ne-am făcut de atâtea ori ecoul cercurilor juridice timişorene, cari s'au ocupat de problema „Lloyd"-ului, arătând ce anomalie şi ce sfidare reprezintă societatea aceasta evreomaghiară în cadrele statului român.

Intre timp, alte şi alte probleme de graniţă au venit să ocupe afişul zilei. Chestiunea „Lloyd"-ului a căzut şi ea la un moment dat pe plan secundar, iar în ultimul timp dispăruse complet din raza preocupărilor noastre, unde se îngrămădesc zilnic noui şi tot mai grave dureri româneşti.

Şi iată că acum, societatea „Lloyd" însăşi — ca şarpele care iese la drum când i s'a urit cu binele — ne vesteşte că ea mai există.

Fiindcă provoacă din nou, să ne mai ocupăm odată de ea.

"Alarma" tâlhanilor

In „Dimineaţa" cu data de 31 Iulie, pana de inchiriat a puşcăriaşului Bănciulescu*), anunţă confuz că societatea „Lloyd" este periclitată de politicianii liberali **„dornici să acapareze, la sfârşit de regim, o avere particulară, pe cale de interese publice româneşti — veşnicul şi leit motivul tuturor afacerilor cărora li se aplică tricolorul".**

Puşcăriaşul cu pană de inchiriat nu se mulţumeşte numai, intr'un lamentabil articol pe trei coloane, să apere „Lloyd"-ul ca funia pe spânzurat, ci face şi diversiuni la umbra numelui d-lui general Domăşneanu, care e membru in conducerea „Lloyd"-ului (destul de rău!) şi îşi termină articolul cu o provocare:

„Măsurile arbitrarii şi imixtiunea politicianilor, al căror naţionalism este departe de a fi constructiv *(face şi puşcăriaşul aprecieri! — N. R), nu fac decât să întărite şi irite, îndepărtând buna înţelegere şi armonia necesare convieţuirii, într'un oraş cu populaţiune cosmopolită".*

Am subliniat in citatul de mai sus provocarea tipărită in „Dimineaţa" de puşcăriaşul ei timişorean, dar nu stăruim asupra ei, fiindcă e deplasată şi stupidă, ca tot ce apare sub iscălitura acestei lamentabile epave a ziaristicei româneşti (... din Sărindar!)

A cui e acţiunea contra „Lloyd"-ului?

In legătură, însă, cu diversiunea încercată de „Dimineaţa", care vrea să se facă a crede că lichidarea „Lloyd"-ului timişorean ar fi iniţiativa de interes personal a unor politicieni, e necesar să facem o precizare.

Problema „Lloyd"-ului, după cum am spus la începutul acestui articol, a preocupat totdeauna cercurile juridice româneşti din Timişoara. Distinşi avocaţi timişoreni au arătat mereu ce anomalie este acel aşa zis tribunal de arbitri al „Lloyd"-ului — tribunal care dă sentinţe peste capul justiţiei româneşti — iar unii dintre aceşti avocaţi au avut şi curiozitatea de a scruta evoluţia „Lloyd"-ului dela întemeere până azi, arătând felul în care s'a achiziţionat marea avere a numitei societăţi jidoveşti, şi au desemnat pe cei ce s'au bucurat de uzufructul acestei averi în timpul dominaţiei maghiare şi dela Unire încoace.

De aceste amănunte ne vom mai ocupa în articolele următoare. Deocamdată e suficient să arătăm că acţiunea împotriva „Lloyd"-ului nu este a politicianilor liberali, cum aiurează de reacredinţă puşcăriaşul „Dimineţii", ci iniţial, ea este a cercurilor juridice româneşti din Timişoara, iar ulterior ea a fost îmbrăţişată de presa şi de opinia publică românească, cu mare însufleţire.

Recent, tribunalul Timiş-Torontal a primit o cerere care ţinteşte la lichidarea „Lloyd"-ului. Cererea e iscălită de d. Titu Ionaşiu, deputat şi preşedinte al Bursei de mărfuri din Timişoara. D-sa trebue felicitat pentrucă a avut curajul să păşească pe faţă împotriva societăţii jidoveşti. Calitatea de deputat guvernamental a d-lui Titu Ionaşiu nu l poate îndreptăţi pe puşcăriaşul „Dimineţii" să tragă concluziile pe care le a tras şi să arate că „Lloyd"-ul e „ameninţat" (vezi Doamne!), de politicieni liberali. Acţiunea Bursei de mărfuri — deci nu acţiunea personală a d-lui deputat Titu Ionaşiu — e susţinută de altfel şi de o frumoasă pleiadă de tineri avocaţi români, cari toţi se vor prezenta la bară în ziua când tribunalul va soroci dezbaterea ei.

De conţinutul acestei acţiuni ne vom ocupa în numărul viitor.

**) Corespondentul timişorean al „Dimineţii" este identic cu sublocotenentul de odinioară Bănciulescu Ioan, fost comandant al închisorii militare a Diviziei I Timişoara, care a fost judecat şi condamnat prin sentinţa Nr. 414 din 1 Martie 1921, de către Curtea Marţială a Diviziei I, la două luni închisoare corecţională şi pierderea gradului, pentru abuz de încredere prevăzut şi penat de art. 323 C. P. C. Sentinţa a rămas definitivă şi executorie, respingându-se recursul prin decisia Nr. 186 din 26 Martie 1921 a Curţii Superioare de Justiţie Militară. Dosarul Bănciulescului se conservă la C. VII Armată Sibiu şi poartă Nr. 940/1920. Aceste lucruri e bine să se ştie, ca să se aprecieze la justa lui valoare „sprijinul" pe care un puşcăriaş, alungat din armată ca ne-n, il acordă, în presa din Sărindar, deochiatului şi provocatorului „Lloyd" timişorean.*

Banditismele inspector special financiar dr. N. Stan

(Urmare din pagina 1-a)

Când s'a imprietenit inspectorul special dr. Ion N. Stan, cu subalternul său, administratorul Traian Margan — omul fatal — de au ajuns atât de intimi (de-au chefuit impreună şi... cu femei) era dator să ştie cu cine se'nsoţeşte...

Dar amestecul avocatului Grozăvescu în timpul cercetărilor celebre ale inspectorului Stan — care colinda pe cei percheziţonaţi, imediat după ridicarea registrelor şi le propunea muşamalizarea pentru bani grei, ce s'au şi încasat dela unele firme! — nu constituie o gravă acuzaţie la adresa capului de anchetatori?

Cum dracul coincide apariţia avocatului din Bucureşti la Alba-Iulia cu prezenţa inspectorului special dr. Ion N. Stan în cercetări? La fel, coincidenţa cu vizitele lui Grozăvescu dela Sebeş-Alba în timp ce inspectorul Stan se răstea în administraţia financiară la cei percheziţionaţi, arătând trofeele culese dela descinderi? Iar, coincidenţa de întârziere a dresării faimoaselor contraventţiuni la veniturile comerciale cu tratativele dela Alba-Iulia şi Bucureşti (la „Royal Palace*) până... au te loganii fraierii?..

Cu cine a im Grozăvescu? Nu gan, Ilie şi Gal?..

Atunci, dece a lo torul Stan să i-se res torului Victor Her Frumoasa, memoriul tul compromiţător controlorul-şef Ilie inspectorul Stan deb interesul cercetărilor, 'ncredere" — că „e midabilă" Impotriv forestiere dela Frumo

Prea sunt multe complicitate a inspec cial dr. Ion N. Stan au tratat şi au încas de peste 2.000.000 le Alba — ca şi cu ce dejele Cluj, Bihor şi

Numai într'un sing putea crede că e nere nu ştie ce-au comis timpul duratei îndelu cetărilor: Dacă ar fi patentat... Ceeace despre inspectorul Ion N. Stan — dimpo

(Urmarea în numă

Const. I. Ste

Ultima oră

Naţionaliştii au doborît avioane guvernamentale 7 minute

O formidabilă luptă aeriană

BILBAO, 8 (Rador). — Aviaţia naţionalistă a desfăşurat ieri o mare activitate pe frontul dela Santander. Escadrile numeroase au aruncat bombe şi au tras cu mitraliere asupra poziţiilor inamice dela Santander.

La ora 1 şi 5 escadrilele naţionaliste cari se înapoiau spre bazele lor, au fost atacate de 18 avioane de vânătoare namentalilor, între Se Torrelveva. 20 de ţionaliste au înconjur guvernamentale şi au dintre ele, în timp de Avioanele naţionaliste poiat la bazele lor gloanţe.

O ultimă sforţare pentru aplanarea con chino-japonez

SHANGHAI, 8 (Rador). — D. Kawagoe, ambasadorul Japoniei, a sosit la Shanghai prin Dairen, după o îndelungată şedere la Tsien-Tsin.

Observatorii socot că intreve derile intre d. Kawagoe şi fruntaşii chinezi vor oferi o ultimă ocazie de a salva pacea. D. Kawagoe a declarat reprezentanţiilor că situaţia din nord este foarte gravă, dar pierdut orice speranţă ajunge la un aranjame D. Kawagoe a declar intenţia de a folosi diplomatice de care di a asigura o soluţie conflictul chino-japone

Expulzări de ziarişti mani din Anglia

Guvernul german va lua măsuri similare

Ziarele engleze au anunţat ieri expulzarea din Anglia a ziariştilor germani: Crome, Wrede şi von Langen.

Guvernul german nu a ascuns că este foarte penibil impresionat de măsurile luate de Anglia. Deocrece insă guvernul britanic şi-a exprimat părerea interesul bunelor rela germane şederea in Ang soanelor in chestiune zirabilă, se înţelege de şi din partea Germa proceda deasemeni in tate cu acest punct de

Tiparul Tipografiei Diecezane, Arad